

Madonas dekanāta – Alūksnes, Cēsaines, Ērgļu,
Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas, Madonas,
Pļaviņu Romas katoļu draudžu – izdevums

2023

SEPTEMBRIS

Kāpt kalnā

**„Parādi, ka esi mūsu
un Kunga māte,
kas mūs apmeklēja!”**

(sal. Lk 1, 43)

VISSVĒTĀKĀ JAUNAVA MARIJA IR MŪSU PALĪGS

Katrs cilvēks, neraugoties uz Viņa kā personas īpašībām, ir radīts pēc Dieva attēla un līdzības (sal. Rad 1, 26). Un šo patiesību ik brīdī varējām no jauna piedzīvot savā aizvadītajā vasarā. Gan personīgajos klejojumos, gan kopības apņemtos mirkļos. Ir daudz pieredzēts, daudz pārdomāts, daudz secināts. Tomēr, lai mūsu līdzšinējā pieredze palīdzētu mums augt mūsu ikkatra aicinājumā uz svētumu mūsu turpmākajās gaitās (mācībās, studijās, darbā, kalpošanā), izmantosim iespēju mācīties no Jaunavas Marijas, kuras Uzņemšanas Debesīs svētiskus šogad svinējām gan Aglonā, gan citviet.

Marija, būdama svētākā no svētajiem, savā dzīvē uz katra soļa redzamā veidā atspoguļoja Dieva attēlu un līdzību sevī. Vairumam no mums gan reizēm piezogas kārdinājums šo patiesību sagrozīt – mēs gribam veidot Dievu pēc sava attēla un līdzības. Ir dabiski saprotams, ka mūsu izpratne par mūsu Radītāju ir ierobežota. Cik ļoti reizēm pieķeramies pie Dieva attēlošanas mūsu izveidotajos, mums ērtajos rāmjos – pie “pareizā Dieva”, kas izpildīs visas mūsu vēlmes, ja vien lūgsim Viņu “pareizajā veidā”; pie “izdabājošā Dieva”, kurš izliksies neredzam mūsu dzīves dubultos standartos; pie “atriebīgā Dieva”, kuram mēs paklausām vien aiz bailēm.

Lai pārbaudītu mūsu ticības kvalitāti, varam pajautāt sev: – Vai manas idejas par Dievu ataino to, kā Marija redzēja

Dievu? Marija saka: “Augsti slavē Kungu mana dvēsele, un mans gars gavilē Dievā, manā Pestītājā” (Lk 1, 46). Viņa apvieno sevī mīlestības pilnu Dieva pielūgsmi ar dziļu prieku Viņa klātbūtnē. Sevis izteiktajā “Magnificat” Marija ir Dieva apņemta, Viņa neko nelūdz sev, Viņa neuztraucas par nākotni. Marija līdz pat šim brīdim domā tikai par Dieva labumu un pateicību, kuru ir Viņam parādā. Marijā mēs sastopam visaugstāko, Die-

va mīlestības piepildīta cilvēka, piemēru, kas liecina par Mariju kā par visgodīgāko no visām Dieva radībām. Viņa ir kalpone, vēlēdamās priekpilni pildīt Kunga gribu. Marija dzīvoja vienīgi Dievam, tādējādi Dievs, kuru nav iespējams pārspēt dāsnumā, dāvāja Viņai žēlastības pilnību.

Gluži tāpat kā Jēzus, kas mūs nepameta novārtā, dodoties pie Tēva, arī Marija, tiekot uzņemta Debesīs, nav tikusi atšķirta no kristiešu kopienas, bet gan paliek starp mums kā cerības zīme. Līdzīgi kā Marija mēs esam aicināti dalīties ar Kristus godības pilnību. Viņa ir kā garants visam tam, ko Kristum ticīgie alkst piedzīvot Debesīs.

Lai Vissvētākā Jaunava Marija ir mūsu lielākais palīgs ik dienas! Lai Viņas piemērs un atbalsts dara mūs atvērtus Dieva Garam, kas mūs visā pilnībā reiz ievēdis Dieva mājokļos, kas ir sagatavoti tiem, kas Viņu mīl! (sal. 1 Kor 2, 9)

**Henriks Rektiņš,
diakons Madonas draudzē**

TIKŠANĀS AR JAUNIESVĒTĪTO PRIESTERI

Katra mēneša pirmajā sestdienā Gulbenes Vissvētākā Sakramenta Romas katoļu baznīcā tiek svinēta Svētā Mise svētās Filomenas godam. 1. jūlijā Euharistiju sv. Filomenas godam svinēja jauniesvētais priesteris Henrihs Cinkmanis. Henrihs par priesteri tika ordinēts šī gada 10. jūnijā Jelgavas katedrālē.

Gulbenē Svētā Mise bija ļoti skaista un sirsnīga. No priesteri saņēmām komplimentus par mūsu skaisto baznīcu. Priesteri sprediķis lika aizdomāties par tādām lietām kā viesmīlība un ticība. Viesmīlība ir cieši saistīta ar ticību un pašāvēību uz Dievu. Viesmīlība ietekmē arī tas, cik droši jūtamies. Atce-

rēsimies, ka, uzņemot viesi, mēs savā ziņā uzņemam engeli, un engelis pie mums var atnākt, kad vismazāk to gaidām.

Svētās Mises noslēgumā bija svētās Filomenas relikviju pagodināšana un svētība. Tika pasvētīti arī atnestie dievbijības priekšmeti. Ļoti emocionāls bija brīdis, kad priesteris Henrihs deva jaunā priesteri svētību.

Jaunajam priesterim tika pasniegta dāvana, kas būs ļoti noderīga viņa kalpojumā. Pēc Svētās Mises – agapē – bija iespēja dalīties ar savām liecībām. Pateicība Dievam un ikvienam, kas rūpējās, lai šī diena būtu izdevusies un skaista!

Ivanda Birzniece

Gulbenes draudzē viesojas jauniesvētais priesteris Henrihs Cinkmanis.

SV. FILOMENAS DIENA KOPĀ AR PRIESTERI ANDRI PRIEDI

Jūnija pirmās sestdienas ritā, bērnu Rožukroņa lūgšanai skanot, no Rīgas sagaidījām augsti skoloto un izglīto priesteri Andri Priedi, caur kura rokām 2004. gadā Gulbenes draudzē kalpojošais prāvests Vjačeslavs Bogdanovs saņēma svētās Filomenas relikvijas no Romas.

Svētā Mise jau ierasti sākās ar dziesmu Filomenas godam, tālāk sekoja vienpadsmitgadīgās Beatrisis lasījums. Turpinājumā noklausījāmies krāšņu psalma dziedājumu Ineses un Vanesas izpildījumā. Tad priesteris stāstīja par trim galvenajām lietām, kas nepieciešamas, lai cilvēks ieticētu Dievam. Un tās ir: Dieva žēlsirdība, ticīgo liecība un paša cilvēka

griba, apzināta izvēle ticēt. Tad nu priesteris Andris Priede mūs mudināja būt aktīviem Kristus lieciniekiem!

Pēc agapes notika viktorīna, klātesošajiem uz ekrāna tika rādīti attēli ar Baznīcas svētajiem, mudinot atminēt to vārdus. Ar īpašām dotībām itāļu valodas prasmē un svēto atpazīšanā izcēlās Inese Stoklosa. Viņai tika priesteri sarūpētā balva – grāmata par svētajiem. Veicināšanas balvu saņēma arī piecgadīgais Jānis Pāvils, kurš drosmīgi iesaistījās viktorīnā, atbilstošās situācijās minot sev labi zināmo svētā Jāzepa vārdu. Pareizi nebija, bet sirsnīgi gan!

Ginta Ābeltiņa

AR MOTO "ESIET NOMODĀ!" CEĻŠ VED UZ AGLONU

8. augusta rītā svētceļojumā uz Aglonu, lai piedalītos Vissvētākās Jaunavas Marijas Debesīs uzņemšanas svētkos, kopā ar prāvestu Māri Ozoliņu devās Madonas Kristus Karaļa Romas katoļu baznīcas draudzes grupa – 62 dalībnieki.

Erlina O'Salivana: – Šogad svētceļojums bija ar ļoti labiem laikapstākļiem. Sākumā daudzi uztraucās par lietu un ko darīs ar slapjajām drēbēm, bet laika apstākļi izrādījās labvēlīgi. Ļoti svētīgas bija katehēzes. Par tām joprojām domāju un cenšos izmantot lūgšanās.

Ja ikdienu nereti atņem spēkus un motivāciju lūgties, tad svētceļojums to atjaunoja. Ļoti priecājos par ziedojumiem, ka

varējām iet.

Roberts O'Salivans: – Jau sākoties vasarai, sāku domāt par svētceļojumu, tas ir kā gada galvenais notikums. Šogad iepriecināja diakona Henrika dziļdomīgās katehēzes. Ejot varēju iepazīt Dievu no jauna. Protams, bija kādas ciešanas, piemēram, kāju sāpes vai tūlznas, bet, kad nokļuvām Aglonā, jutos attīrīts. No sirds pateicos ziedotājiem, svētceļojuma sponsoriem un organizatoriem!

Alise O'Salivana: – Šis bija mans otrais svētceļojums. To nogāju bez braukšanas ar busu. Esmu laimīga ka sasniedzu galamērķi un nebija tik grūti. Man ļoti patika katehēzes, ko bērnu grupai vadīja māsa

Gunta, patika veidot dažādus darbiņus.

Emilija Lietaviete: – Svētceļojums bija kā peldējums Dieva Mīlestības upē, kur jāpārvar ceļa grūtības un pašai sevi, bet kas sniedza daudz prieka, garīgu stiprinājumu un tuvināja Dievam. Paldies V. J. Marijai, kura aicināja doties ceļā un visvarenajam Dievam, kas deva spēku un labvēlīgu laiku. Ikdienas katehēzes padziļināja izpratni par lūgšanu, sastapšanos ar Dievu.

Svētās Mises bija kā oāzes, kurās Dievs caur priesteri Māri uzmundrināja un rosināja būt nomodā. Paldies par izturību slavētājiem, par daudzveidīgiem iepriecinājumiem – mūsu sargeņģeļiem! Paldies organizatoriem un sponsoriem, kas nodrošināja garšīgās maltītes, cienastu, īpaši levai, kura rūpējās, lai arī naktsmiers būtu pilnvērtīgs. Pateicos ikvienam

ceļabiedram, kas ar izpratni palīdzēja sasniegt galamērķi! Lai Kungs Dievs dāvā daudz žēlastību un ir kopā ar mums gan garā, gan veicot ikdienas soli!

Vita Bartuševiča: – Svētceļojums, kā katru reizi, bija vēl viens solis tuvāk Dievam, arī tuvāk labākai izpratnei par Dievu, sevi un savu tuvāko. Šogad man ļoti mīļas bija klusuma stundas pēc diakona Henrika lasītajām katehēzēm. Tās atjaunoja garu, sakārtoja domas, iepriecināja un deva laiku pārdomām. “Atrodos kā citā pasaulē,” – liecināja kāda svētceļniece. Patiešām, bija ļoti iepriecinoši iet vienotā kopienā, kur visiem ir viens mērķis – katra personīgais ceļš pie Dieva.

Ļoti iepriecināja ziedotāju sirsnīgā atsaucība ģimenēm ar bērniem. Tā ir brīnišķīga liecība par draudzi, ka spējām būt vienoti vajadzīgajā brīdī.

ADORĀCIJAS KAPELA SAŅEM DĀVANU

Madonas pašā sirdī jau divpadsmit gadus tiek uzturēta nepārtraukta lūgšana. Adorācijas kapela, kas ir vienīgā ekumeniskā diennakts kapela pasaulē, kļuvusi par nozīmīgu vietu gan madoniešiem un pilsetas viesiem, gan dažādu konfesiju pārstāvjiem, arī tiem, kuri meklē sirdsmieru un kristietība vēl ir sveša. Lūgšanu namiņā iespējams ne tikai lūgties vai pabūt klusumā, bet arī lasīt, tāpēc esam ļoti priecīgi par Aglonas svētkos saņemto dāvanu. Pateicoties “Mieram Tuvu” komandai, kapelā tagad pieejamas septiņas jaunas grāmatas: “Radīts

diženumam. Cēlsirdības spēks”, “Priesteris – brīvs kā Kristus. 30 jautājumi un atbildes par priesterību un celiātu”, “Septiņi pēdējie vārdi. Aicinājums uz dziļāku draudzību ar Jēzu”, “Jēzus – paraugs un spēka avots vīrietim”, “Dievs var vienīgi mīlēt”, “Mīļai Mārai” un “Kāpēc es ticu mūžīgajai dzīvei”.

Cerībā, ka jaunajās grāmatās izlasītais dos stiprinājumu ikdienai un pateicībā “Mieram Tuvu” komandai par dāvinājumu –

Ramona Zariņa

REPORTĀŽA NO UKRAINAS UZ KARA FONĀ

Ar raidījuma "Gaidi mani" ("Žģi menja") starpniecību pirms pieciem gadiem manu tēti atrada viņa radnieki no Ukrainas. Tēti meklēja viņa mammas māsas. Tā kā mans tētis bija vienīgais bērns ģimenē un vecāki bija miruši, bet dzīve nu ritēja Latvijā, kontakti bija pārtrūkuši. Radnieki mūs aicināja ciemos, bet tad sākās *kovids*, pēc tam – karš, un nekad nebija īsti laika un iespēju. Līdz brīdim šovasar, kad beidzot radās reāla doma doties uz Ukrainu.

Satiekot dažus no radniekiem stacijā, man uzreiz radās sirsnīgas ģimenes sajūta. Varbūt tik tiešām eksistē asins balss vai arī tas ir ukraiņu siltums, kas uzreiz lika justies kā mājās.

Ikdiena un kara tuvums tur savijas ar cilvēku lūgšanām, un, pat ja cilvēki neiet uz baznīcu, karš viņos ir atmodinājis ticību tam, ka Dievs ir taisnīgs un uzvarēs labais.

Kamēr atrados Ļvivā, reiz sāka skanēt gaisa trauksme. Stacijā cilvēki tika sapulcināti tunelī un nevienu, kurš palika ārā,

nelaida iekšā. Mēs gaidījām pie stacijas aptuveni 30 minūtes, kamēr gaisa trauksme beidzās (to norāda trauksmes signāla atkārtota skanēšana). Šoreiz gaisa lādiņš trāpīja Viņņicā. Bildē notvēru mazu meitenīti, kurai ikdienā tagad arī ir karš. Ievēroju, ka daudzi cilvēki nemaz vairs nereaģē uz gaisa trauksmēm. Viņi turpina savu ikdienas soli un nedodas uz bumbu patvertnēm.

Visā Ukrainā ikdienā redzamas militārās personas. Braucot uz Žaporizju, redzējām puīšus, kuri stāvēja dronu notriekšanas pozīcijā. Kāds satikts vīrietis pastāstīja par savu traumu frontes līnijā. Tagad viņu gaida ilgs rehabilitācijas process.

Aicinu ikvienu lūgt par mieru Ukrainā! Par to, lai pie svinību galda vairs neizskan piemiņas tosti par aizgājušajiem kara laukā. Cilvēki spēj darīt jaunu, bet Dievs tur mūs visus savās rokās. Diemžēl kādiem brīvā griba izpaužas, iznīcinot otru. Stāsimies Dieva spēkā tai pāri!

Diāna Lozko

Mana jaunatrastā ģimene. Tēta mammas māsas, viņu bērni.

PIRMĀS SVĒTĀS KOMŪNIJAS SVĒTKI

2. jūlijā Madonas katoļu draudzē notika Pirmās Svētās Komūnijas svētki. Svētdienas skolas bērni, svinīgi saposušies, ar iedegām baltām svecēm rokās, sekodami priesterim Mārim, iegāja baznīcā. Bērni uzmanīgi sekoja Svētās Mises gaitai, atbildīgi nesa upurdāvanas. Un tad pirmo reizi viņi saņēma Euharistijas Sakramentu! Bērnu pārdzīvojumus varēja izlasīt viņu acīs.

Pēc Euharistijas vecāki ar smaidu sejā piegāja, samīloja un sveica savas atvases. Mūsu draudzes ģimeņu septiņi bērni – Marta, Anna, Gabriels, Jānis, Pēteris, Jēkabs, Valters – ļoti labi parādīja sevi pārrunās ar priesteri. Visi bērni bija iemācījušies galvenās lūgša-

nas, 10 baušļus, varēja pastāstīt par 7 Sakramentiem. Gan vecākiem, gan mums, katehētēm, bija prieks klausīties drošajās bērnu atbildēs.

Paldies vecākiem par pacietību un mīlestību, audzinot savus bērnus! Novēlu visiem turpināt apmeklēt Svēto Misi kopā ar ģimeni, saņemt Sakramentus, gatavoties lestināšanas sakramentam, kalpot baznīcā, lūgties katru dienu, pateikties un slavēt Dievu! Lai bērni turpina augt, lasa garīga rakstura

grāmatas, skatās filmas, apmeklē kristīgās nometnes.

Svētdienas skolas skolotāja
Mārite Indriksone

KOPĪGĀS LŪGŠANAS PAR UKRAINU

Madonas lūgšanu kapelā kopš kara sākuma Ukrainā ikviens aicināts Dieva priekšā likt savas lūgšanas par cilvēkiem, kuri cer uz uzvaru, atgriešanos mājās un savas zemes atjaunošanu.

Kad jūlija pēcpusdienā pulcējāmies uz kārtējo lūgšanu, kapelas sliekšnim pārkāpa Ingūna un Ņina. Madonā viņas iegriezās, lai nodotu mašīnu remontā, un, garāmejojot kapelai, ieraudzīja ziņojumu, ka pulksten 12.15 te notiek aizlūgums par Ukrainu. Kā atzina viešņas – katra mūsu lūgšana ir kā ūdens malks karavīriem un stiprinājums visai ukraiņu tautai. Piedaloties lūgšanā, Ņina no visa saprata tikai vārdu "Ukraina", bet izjūtas raisīja asaras.

Dzimtenes zaudējums, karā piedzīvotais, tagadējā situācija Ukrainā plosīja sirdi.

Ņina un Vladimirs ir kara bēgļi no Izjuma. Kopā ar viņiem ir 101 gadu vecā Ņinas māmiņa, kura savas mūža dienas pavada Viļānu aprūpes namā. Ņina un Vladimirs ir darbīgi, čakli cilvēki, viņi dzīvo privātmājā Rēzeknē, kur iespējams rosīties un piepalīdzēt ikdienas solī. Ņina ir ārkārtīgi pateicīga un aizkustināta par Madonā redzēto, ka cilvēki savā brīvajā laikā dodas lūgties par viņas valsti. Prieks, ka tas notiek, nevis gaidot kādu valstsvīru vai delegāciju, bet vienkārši parastiem iedzīvotājiem sanākot kopā un darot to, kas ir viņu spēkos.

Laura Zariņa

MILJONIEM JAUNIEŠU KOPĀ AR DIEVU

Lai kopā svinētu ticību, jaunieši no visas pasaules šovasar devās uz Portugāli, tostarp mēs, pieci madonieši. Pirmo jeb sagatavošanās nedēļu aizvadījām valsts dienvidos, Portimaunā, kopienas "Chemin Neuf" organizētā festivālā "Welcome to Paradise" ("Laipni lūgti Paradīzē"), savukārt otro nedēļu – Pasaules jauniešu dienās Lisabonā.

Anete Adijāne atzīst, ka viņai visvērtīgākā bija tieši sagatavošanās: "Sajūta no teikti bija nedaudz kā paradīzē. Kā Jēzus teicis: "Kur divi lūdz manā vārdā, tur esmu viņu vidū." Iedomājieties, kad 4 tūkstoši kopā lūdz un vēlāk jau 1,5 miljoni. Tas rada sajūtu, ka mēs varam visu, un brīnumi notiek, mazāki un lielāki. Mani pārsteidza tas, ka arī katoļi māk rīkot ļoti labas ballītes."

Paula Madžule stāsta, ka Portugālē jutās ļoti gaidīta: "Katrs satiktais iedzīvotājs ar milestību un atvērtību bija gatavs iepazīstināt gan ar Portimaunu, gan Lisabonu. Ļoti aizkustināja kopīgā slavēšana Portimaunā. Tas patiesi bija spēcīgs un vienlaikus arī miera bagāts brīdis. Taču no Lisabonā piedzīvotā visvairāk atmiņā paliks nakts vigīlija un nakšņošana visiem 1,5 miljoniem jauniešu vienuviet – milzīgā parkā pie ūdens kanāla. Kā arī rīts un pamošanās šajā vietā bija kaut kas unikāls un vēl līdz šim nepiedzīvots – modāmieši no priesteradidzēja atskaņotajām dziesmām. Pa-

tiess prieks, gandarījums un liela pateicība par visu piedzīvoto un atmiņām, kas dzīvo un mājo gan prātā, gan sirdī."

Eliza Elsiņa: "Ir grūti izteikt vārdos to, kas piedzīvots ar sirdi. Abas nedēļas Portugālē bija piepildītas ar Dieva klātbūtni, dziļu mieru un pilsētā valdošo savīļņojošo prieku. Savu vasaras brīvo laiku iesāku ar klusuma rekolekcijām Sarkaņos nodomā sagatavot sirdi, kas vēl pirms brauciena palīdzēja paiet nost no skaļās ikdienas. Esmu laimīga, ka ceļā uz Portugāli varēju doties kopā ar draugiem un tik brīnišķīgu grupu, ko vadīja "Chemin Neuf" kopienas komanda. Aizkustināja slavēšana, izliguma vakars, kur daudzi piedzīvoja dziļas un iedvesmojošas grēksūdzes pie ārzemju priesteriem un pr. Riharda, kā arī Svētā Gara vakars, kad vairāki simti jauniešu pieņēma Svētā Gara kristības un arēnu pēc savīļņojuma asarām pāršalca milzīgs Svētā Gara prieks, dziedot un slavējot Jēzu.

Pēc atgriešanās viss ceļojums liekas tik netverams un maģisks, tā bija patiesa Dieva dāvana."

Ramona Zariņa: "1 500 000 ticībā vienotu jauniešu un starp viņiem arī mēs no Latvijas! Dažādas kultūras, dažādi tērpi, dažādas valodas un nemitīgi plīvojoši dažādu valstu karogi. Esam katrs no savas pasaules malas, bet vienoti. Visvairāk savīļņoja brīži, kad reizē lūdzāmieši "Tēvs Mūsu", bet katrs

savā valodā vai kad apkārt esošajiem sniedzām roku, vēlot mieru, un atkal – to teicām katrs savā, bet vienoti – sirds valodā. Interesanti bija baudīt tik dažādās kultūras vienuviet. Piemēram, redzēt, kā āfrikānietes, ejot cauri pūlim, smagās somas nes uz galvas vai kā spāņu jaunieši, lai kurp ietu, izkļiedz slavenos futbola fanu saukļus, bet itāļi bez apstājas dzied "Ti Amo".

Esam pateicīgi visiem, kas mūs at-

balstīja ceļā uz Portugāli: "PIPARMĒTRA", "Maksimālists", "P.s.Gratias", "Baznīcai.lv", "Ihtis", "Gusto", Agatei Liepiņai ar ģimeni, Inesei Elsiņai, Gunitai Začestai, Henrikam Rektiņam, priesterim Mārim Ozoliņam un visiem ziedotājiem! No sirds paldies, tas mums daudz nozīmē!

Nākamās Jauniešu dienas 2027. gadā norisināsies Seulā, Dienvidkorejā.

Ramona Zariņa

JAU CETURTĀ VASARA AIZVADĪTA MARIJAS SKOLĀ

Kristīgās dzīves un evaņģelizācijas skola Aglonā notika no 14. līdz 23. jūlijam. Šogad biju 3b līmenī. Manā grupā piedalījās 18 dalībnieki no visas Latvijas. Jau iepazīti un arī jauni cilvēki. Uz sesiju bija ieradusies daudz vairāk dalībnieku nekā iepriekš.

Šoreiz sesijā Dievs mani daudzreiz iedvesmoja, palīdzēja, iepriecināja, uz mani runāja! Pie mums bija atbraukuši arī četri misionāri no Ukrainas Marijas skolas. Viņi lasīja lekcijas mūsu Marijas skolas 4. līmeņa dalībniekiem. Katru gadu ukraiņi uz Latviju neatbrauc. Man, piemēram, būs jāgaida vairākas vasaras, lai viņu vadībā izietu nākamo līmeni. Līdz ar to nākamgad uz Marijas skolu varēšu braukt kā kalpotāja. Vēl pie mums ciemojās un divas Svētās Mises svinēja priesteris Vinajs. Viņš interesanti stāstīja par savu garīgo pieredzi. Varēja pie priesteri iet uz grēksūdzi vai pārrunām. Tiku arī es. Aizlūdzām par manu raksturu.

Pirmajā dienā slavēšanā piedalījās Māris un Olga Velīki no "Radio Marija".

Ļoti aizrautīgi slavētāji! Olga mūsu grupā dalījās par savu pieredzi evaņģelizācijā. Visiespaidīgākais šogad man likās Svētā Gara vakars. Kalpotāji aicināja lūgties par Svētā Gara dāvanām. Aizlūgumu laikā cilvēki smējās, kļiedza, raudāja, ģība.

Šogad konferencēs beidzot stāstīja, kā auglīgi evaņģelizēt, tāpat arī par kopienām, par Svētā Gara kustību Baznīcā. Visvairāk lekciju bija par rakstura veidošanu. Slīpēt savu raksturu – tas ir darbs visa mūža garumā. Šogad pirmo reizi mūsu grupu iesaistīja kalpošanā.

Jau ierasti un daudz vieglāk jutos tuksneša un evaņģelizācijas dienās. Uz ielas uzrunātie cilvēki bija noskaņoti labvēlīgi un labprāt aprunājās, piekrita, lai par viņiem palūdzas.

Es vēlētos, kaut ikdienā spētu veidot savu raksturu un kļūtu jutīgāka, pacietīgāka, dedzīgāka. Rastu mieru sirdī un dvēselē attiecībās ar cilvēkiem. Un sarunātos ar Dievu klusajā lūgšanā.

Mārite Indriksone

LITURĢISKĀS MŪZIKAS DARBNĪCAS KULDĪGĀ

Dievs Autors, Dievs Mākslinieks un mēs kā instrumenti Dieva rokās – tā, iesākot Liturģiskās mūzikas darbnīcas, konferencē teica tēvs Oskars OP. Darbniecu nosaukums šogad – “Salve Mater Misericordiae”. Tās tika uzticētas Dievmātes gādībai un notika Kuldīgas Vissvētākās Trisvienības baznīcā, Vissvētākās Jaunavas Marijas, Dzīvības Mātes, sanktuārijā. Mācījāmiešas dziedāšanas, lai pirmo reizi Latvijā varētu atskaņot Pāvela Bembeneka darbu “Laudes par nepiedzimušajiem”.

Komponists un diriģents Pāvels katru rītu pirms mēģinājuma mūs kārtīgi izvingrināja. Izstaipījāmiešas un smaidījāmiešas un dziedājāmiešas.

“Ak, tas diriģents ir īsts “spridzeklis”, un pirmo reizi redzu komponistu, kurš diriģējot visu laiku dejoj,” – teica dalībniece, kurai sastapšanās ar Pāvelu Bembeneku bija pirmo reizi. Mēģinājumi ilga ar pārtraukumiem dienas garumā, bet likās, ka laiks paiet tik ātri. Diriģents bieži, kad kaut ko izdziedājām ne tā, teica: “Spokoini”, kas nozīmē – “Mierīgi”. Nereti spēlējāmiešas ar mūziku, dziedot “don, don, don”, “plum, plum, plum” un tamlīdzīgi. Centāmies būt kā tenisisti, kas spēlējas ar bumbu, lai iemācītos dziedāt viegli un ar prieku. Komponists vēlējās, lai viņa sacerētās dziesmas dziedam priecīgām sejām, jo arī mūsu sejas ir liecība tam, ko izpildām.

Kas paliks atmiņā no Pāvela teiktā? Cilvēki, klausoties dziedāšanā un īpaši sa-

krāļajā dziedāšanā, dzird Patiesību. Kori jābūt savstarpējam dialogam, lai viens otru sadzirdam, lai varam dziedāt harmoniski. Svarīgāk ir nevis nodziedāt tehniski pareizi, bet svarīgs ir dialogs ar Dievu un Dievmāti. Dievs nepieprasa būt perfektam, Viņš grib redzēt patiesumu. Mērķis nav mūzika, mērķis ir Patiesība. Tekstos svarīgi ir atpazīt arī savu dzīvi. Dziedot pauzām apbrīnu par Kunga darbiem, jādzied tā, it kā rokās būtu dāvana, un beigās ir izbrīns par to, kas tajā iekšā.

Noslēgumā oratorija “Laudes par nepiedzimušajiem” aizkustināja ne vien klausītājus, bet arī koristus un orķestra dalībniekus. Bijām aicināti tērpties baltos tērpos, tas pastiprināja svinīgo noskaņu un to, ka tiek lūgts par bērniem. Koristes tika pie skaistas dāvanas – filcētas piespraudes ar simbolu, kas vienlaicīgi ir kā sirds un kā bērniņš mātes miesās (darināja darbnīcu vadītājas Kristīnes Locikas draudzene no Polijas).

Liturģiskās mūzikas darbnīcas bija kā brīnumi. Paldies visiem kas organizēja, piedalījās, kopā ar bērniem bijām 70 dalībnieki no Latvijas, Lietuvas un Polijas. Atmiņā paliks brīdis, kad, koncertam izskanot, Pāvels Bembeneks aicināja dziedātājus nostāties baznīcas ejā un kopā ar klausītājiem uzgavilēt Kungam, kopīgi dziedot “Alleluja, alleluja!”

Ineta Resne

Madonas un Gulbenes draudzi darbnīcās pārstāvēja: Sintija Paegle, Inese Stoklosa, Ineta Resne un Ināra Caune.

VASARA – KRISTĪGO NOMETŅU LAIKS

Gulbenes draudzes bērni un jaunieši vasaras mēnešos piedalījās kristīgajās nometnēs. Par tur piedzīvoto varam uzzināt viņu pārdomās.

Vanesa. Uz “KANĒLA 2023” nometni devos otro gadu. Šogad grupas nosaukums bija “Oranžās lapsas”, un grupiņas audzinātāja bija draudzīgā Anna. Priecīgā ziņa bija tā, ka mūs – visas meitenes no Gulbenes draudzes – salika kopā. Šogad nometne pat likās vēl aizraujošāka. Jutos daudz drošāk un piedalījos talantu aktivitātēs – spēlēju vijoli Svētajā Misē. Jautrākās nodarbības grupai bija konkursi un ciņas ar “Zaļajiem kivi”. Viena no aktivitātēm, ko gaidīju ar lielu nepacietību, bija jāšana ar zirgu. Aizraujoši likās taureņa un zivs origami veidošana, kā arī māla veidošanas nodarbības. Protams, ar prieku atceros gardos launagus un pusdienas. Nometnes noslēgumā mīļa aktivitāte bija veidot papīra sirsnīgas, kurās katrs rakstījām labus vārdus viens par otru. Bija aizraujoši vakari ar ugunsroku un dziesmām. Viens no skaistākajiem bija Vissvētākā Sakramenta adorācijas vakars sveču gaismā. Tas bija sirdi aizkustinošs līdz pat asarām. Nometnes laikā iemācījās dažas jaunas dziesmas. Šīs dziesmas varēsim dziedāt un iemācīt citiem. Sirsnīgs paldies visiem nometnes organizētājiem, audzinātājiem un priesteriem.

Alberts. Ļoti patika pavadīt laiku nometnē. Patika būt pie ugunsroku. Patika tas, ka no rītiem modināja ar mūziku un bija jāskrien un jāspēlē sportiskas spēles. Patika pārļošanās un citas radošās darbnīcas. Vēl patika šaut ar loku, jāt ar zirgu, šļūkt pa plēvi. Patika būt par ministrantu.

Beatrise. Kopumā nometnē man patika. Biju vienā grupā ar Vanesu un Agritu,

un patika ar viņām dzīvoties. Patika visas nodarbes un aktivitātes, jo īpaši rīta rosme, gremdēšana ūdenī (līdzīgi kristībām), patika, ka vakarā stāstīja pasaku un dziedāja. Jauki bija vakari pie ugunsroku, kā arī darbošanās laukumā.

Agrita. Nometnē īpaši patika tas, ka ar Beatrisi un Vanesu biju vienā grupā. Iemācījās jaunu spēli “Stop zeme”, bija forši to spēlēt kopā ar draugiem.

Patika “Gaismas ceļš”, kurā devāmies vakarā no ugunsroku uz dažādām vietām apkārtnē, kur veicām uzdevumus ar svečiem un gaismu. Interesants bija talantu šovs, kurā piedalījās meitenes no manas grupas. Divas no viņām dejoj, bet otras divas – vingroja. Ļoti priecājos, ka aizbraucu uz nometni, jo sākumā šaubījos. Ceru, ka nākamgad arī tur būšu!

Sanija. Es biju “Mazās Oāzes” nometnē Aglonā. Man tur ļoti patika. Aglona man pati par sevi ir mīļa, tāpēc ļoti gribēju tur doties. Katru dienu piedalījos Svētajā Misē, tikos ar Dieva Vārdu, izjutu Dievmāmiņas klātbūtni. Gribēju pabūt arī kopā ar bērniem, kuri ir līdzīgās domās kā es. Un man tas izdevās, jo ieguvu daudz jaunu draugu un Dieva pieskārienu, ko īpaši izjutu vienā nodarbībā. Tas bija kaut kas skaists, un mani tas vēl tagad ir saglabājis. Ļoti patika priesteris Arnis Mazīļevskis, kurš visas šīs dienas bija ar mums. Viņš daudz ko iemācīja – lūgt un pateikties Dievam caur spēlēm, dejām, dziesmām, rotaļām. Mēs daudz runājām par Dievu, man tas patika, kaut lielāko daļu no tā zināju. Tās bija ļoti skaistas, Dieva svētības pilnas dienas. Nākamgad atkal tur gribu būt, bet tad jau varēšu piedalīties kā palīgs. Kopumā nometnē bijām 70 bērni. Pateicība Dievam par šo iespēju!

FILMA "JĒZUS REVOLŪCIJA"

Noskatījies jaunu kristīgo filmu "Jēzus revolūcija" ("Jesus revolution"), kas iznāca šī gada februārī. Tā ir vēsturisku notikumu drāma par nacionālo garīgo atmodu 1970. gada sākumā, kas aizsākās pusaudžu hipiju kopienā Dienvidkalifornijā. Ierakstot filmas nosaukumu globālajā tīmeklī, to noteikti varēs atrast angļu valodā, bet krievu valodā tā pieejama *Tet pluss* televīzijā par maksu.

Filmā parādīts, kā jaunieši meklē patiesību, bet nepareizajās vietās. Viņi vēlas būt pamānīti, pieņemti, milēti, bet izvēlas kaitīgas vielas, pakļauj sevi briesmām. Būri, kad hipiju ielas sludinātājs satiekas ar baznīcas priesteri, abi saprot, ka jauniešiem nav bijusi iespēja dzirdēt par Jēzu un ka kopā viņi to var mainīt. No priestera un draudzes šis uzdevums prasa atvērtu sirdi, atmet aizspriedumus un ļauties pārmaiņām. Aizkustinošs ir filmas fragments, kad pēc sarunas ar draudzes locekļiem, kuri iestājas par to, lai hipiji nenāk baznīcā, jo

viņiem nav apavu un viņi sabojās paklāju, priesteris pirms dievkalpojuma pats katram nomazgā kājas, lai ikviens varētu dzirdēt Dieva vārdu. Tā baznīca kļūst par cerību un gaismu, ko tik daudzi meklē. Liela loma garīgajā ciņā ir draudzei kā kopienai, baznīcai kā vietai, kur justies kā ģimenē. Filmā izskan daudz patiesu atziņu, viena no tām – Dievs katru kļūdu var izmantot savā labā. Savukārt kādā no filmas dziesmām teikts: "Nepadodies, līdz dzersi no sudraba krūzes un brauksi pa šoseju uz Debesīm!"

Filma "Jēzus revolūcija" man bija jaunums, tā bija interesanta, un es spēju noticēt filmas varoņu uzvarām pār ļaunumu, atkarībām un tukšuma izjūtu. Filma atgādina, ka vēsts par Jēzus mīlestību cilvēkiem ir nepieciešama. Pat ja esam lasījuši par lieliem brīnumiem pagātnē, redzējuši par tiem filmas, atcerēsimies, ka arī šodien kopā ar Dievu viss ir iespējams!

Linda Kaščuka

ATRODI VĀRDU. UZDEVUMS IKVIENAM

Lasi Bibelē norādītos pantus un aizpildi tabulu! No atzīmētajiem (x) burtiem

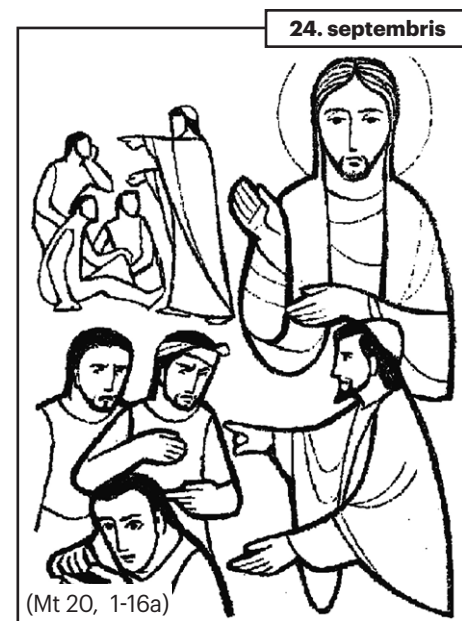
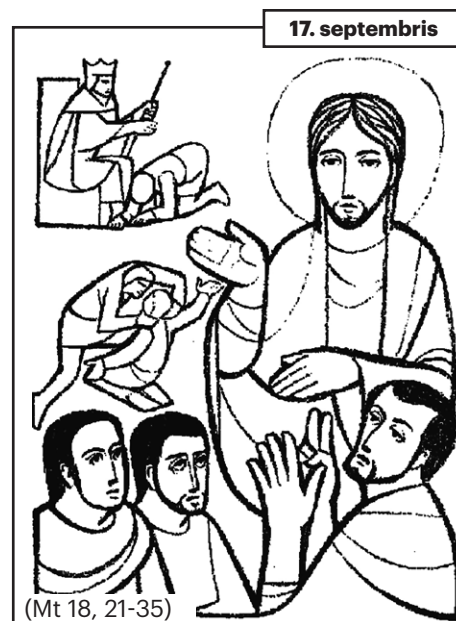
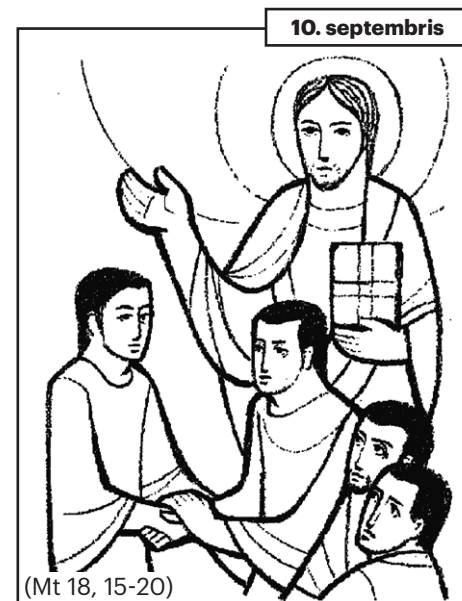
veido vārdu! Lai izdodas!

Palmira Gailite

Lk 6, 37	P			x					
Lk 2, 52	P	x							
Jņ 9, 2	P								x
Lk 1, 47	P					x			
Lk 3, 3	P							x	
Ap d 2, 3	P								
Ps 9,10	P			x	x				
Ps 121,1	P								
Lk 6, 34	P			x					
Jņ 8, 32	P	x							

Svētdienas Evanģēlijs

LŪGŠANA DIEVMĀTEI

Vissvētā Jaunava, Dieva Māte Marija, Visžēlsirdīgā Valdniece, Debesu un Zemes Karaliene, visu kristiešu ģimenes un mājas labuma Gādniece, strādājošo Svētība, trūkumcietēju Neizsīkstošā Bagātība, bāreņu un atraiptņu, visu cilvēku Gādniece!

Mūsu Barotāja, kas dzemdēji Visuma Barotāju, mūsu dienīškās maizes Vairotāja! Sūti, lūdzam, Savu Mātes Svētību mūsu pilsetām, ciemiem, laukiem, un katrai ģimenei, kas liek cerības uz Tevi.

Ar grēku nožēlas pilnu sirdi un vislielāko godbijību mēs Tevi pazemīgi lūdzam, māci mūs, Tavus necienīgos kalpus, sakārtot arī mūsu ģimenes dzīvi saskaņā ar Radītāja Bauslību.

Uzturi, lūdzam, dievbijībā, ticībā un vienprātībā,

mierā un paklausībā Dieva Likumiem, ikkatru ģimeni, kopieni un mājas saimi. Audzini zīdaiņus, bērnus un jauniešus, pabaro nabadzīgos un trūkumcietējus, atbalsti vecumdienās. Pārliecinī visus, lai garā un patiesībā saucam uz Dievu: "Mūsu dienīško maizi dod mums šodien!"

Visskaidrākā Māte, glāb Tavus ļaudis no slimībām, bada, uguns un krusas postījumiem, glāb no apjukuma un visiem ļauniem apstākļiem, it sevišķi no mūžīgās pazušanas briesmām, izlūdz mieru un žēlastību ikkatrai kristiešu dvēselei, mūsu ģimenēm, mājām, patvēruma vietai un visai valstij.

Mēs godinām Tevi Visžēlsirdīgo Māti, Gādnieci un Barotāju tagad un vienmēr, un mūžīgi mūžos. Āmen.

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)

Konts: LV19UNLA0095132107450

Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns (t. 29479873)

Konts: LV51UNLA0050000623546

Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Gaitis Dubults (t. 29496415)

Konts: LV49PARX0012759900001

Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Elvis Rudovičs (t. 29559299)

Lubānas Svētās Ģimenes draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE

(t. 26471142)

Cesvaines Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE (t. 26471142)

Konts: LV44HABA0551033034903

Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Arnis Mazijevskis

(t. 29397048)

Pļaviņu Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Elvis Rudovičs

(t. 29559299)

Konts: LV83HABA0551036163033

Mājaslapa: www.plavinudraudze.lv

Pateicība visiem, kas ziedojat! Izmantojiet arī turpmāk iespēju ziedot baznīcu uzturēšanai un komunālo rēķinu segšanai. Ziedojumus sūtīt uz dekanāta draudžu kontiem!

„KĀPT KALNĀ”

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri; Inese Elsiņa, Mārite Kampāne, Dāvis Ozoliņš, Diāna Lozko, Palmira Gailīte, Ginta Ābeltiņa. Vāka zīmējumu autore – Inese Stoklosa.

Lappušu nosaukumos – citāti no 38. psalma. Makets: Aina Pīdika. Iespiests: SIA „Erante”. Vēlamais ziedojums par izdevumu, sākot no 0,50 EUR.

Ikdienā noderīgi mediji: telos.lv, „Radio Marija”; katolis.lv; „Katoļu Baznīcas Vēstnesis”.